

Dokument zasedanja

A8-0231/2018

27.6.2018

POROČILO

s priporočili Komisiji o statutu za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva
(2016/2237(INL))

Odbor za pravne zadeve

Poročevalec: Jiří Maštálka

(Pobuda – člen 46 Poslovnika)

Pripravljavec mnenja (*): Heinz K. Becker

(*) Pridruženi odbor – člen 54 Poslovnika

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
PRILOGA K RESOLUCIJI: PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA	16
OBRAZLOŽITEV	19
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE	21
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU	29
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU	30

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

s priporočili Komisiji o statutu za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva (2016/2237(INL))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje izjave z dne 10. marca 2011 o pripravi evropskega statuta za vzajemne družbe, združenja in fundacije,
- ob upoštevanju členov 225 in 50 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. februarja 2009 o socialni ekonomiji¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 o pobudi za socialno podjetništvo – ustvarjanje ekosistema za spodbujanje socialnih podjetij kot ključnih akterjev socialnega podjetništva in socialnih inovacij²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. septembra 2015 o socialnem podjetništvu in socialnih inovacijah za preprečevanje brezposelnosti³,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 7. decembra 2015 o spodbujanju socialnega gospodarstva kot ključnega gonila gospodarskega in socialnega razvoja v Evropi⁴,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. aprila 2011 o Aktu za enotni trg – dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja: „Skupaj za novo rast“ (COM(2011)0206),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. oktobra 2011 o pobudi za socialno podjetništvo – ustvarjanje ekosistema za spodbujanje socialnih podjetij kot ključnih akterjev socialnega podjetništva in socialnih inovacij (COM(2011)0682),
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁵,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁶, zlasti člena 2(1),
- ob upoštevanju Direktive 2014/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁷, zlasti člena 20,

¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0062.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0429.

³ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0320.

⁴ Dok. 13766/15 SOC 643 EMPL 423.

⁵ Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L 115, 25.4.2013, str. 18).

⁶ Uredba (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o Programu Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije („EaSI“) in spremembi Sklepa št. 283/2010/EU o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost (UL L 347, 20.12.2013, str. 238).

⁷ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1435/2003¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. marca 2013 s priporočili Komisiji o statutu evropske vzajemne družbe²,
 - ob upoštevanju študije iz julija 2011, ki jo je naročil Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve Parlamenta z naslovom „Vloga vzajemnih družb v 21. stoletju“,
 - ob upoštevanju poročila strokovne skupine Komisije za socialno podjetništvo (GECES) iz oktobra 2016 o prihodnosti socialnih podjetij in socialne ekonomije³,
 - ob upoštevanju študije iz februarja 2017 z naslovom „Evropski statut za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva“, ki jo je naročil tematski sektor C Evropskega parlamenta,
 - ob upoštevanju členov 46 in 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A8-0231/2018),
- A. ker se izraza „podjetje socialnega gospodarstva“ in „podjetje solidarnostnega gospodarstva“ pogosto uporabljata kot sopomenki, čeprav podjetja, ki jih označujejo, niso vedno enaka in se lahko med državami članicami zelo razlikujejo; ker je pojem „podjetje socialnega gospodarstva“ v osnovi povezan s pojmi tradicionalnih organizacij socialnega gospodarstva, kot so zadrage, vzajemne organizacije, združenja in fundacije; ker znanstveniki s področja družboslovja in pravniki razpravljajo o mejah pojma „podjetje socialnega gospodarstva“; ker se zdi nujno, da se nemudoma usmerimo k boljšemu priznavanju pojma „podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva“, in sicer z oblikovanjem temeljne pravne opredelitve, ki bi lahko pomembno prispevala k prizadevanjem Evropske unije in držav članic za razvoj podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva, da bi tako lahko tudi ta izkoristila notranji trg;
- B. ker socialno in solidarnostno gospodarstvo pomembno prispeva h gospodarstvu Unije; ker je Parlament v resolucijah z 19. februarja 2009, 20. novembra 2012 in 10. septembra 2015 opozoril, da socialno in solidarnostno gospodarstvo zagotavlja zaposlitev več kot 14 milijonom ljudi, kar pomeni približno 6,5% delavcev v EU in 10 % podjetij EU; ker se je ta sektor izkazal za posebej odpornega na gospodarsko in finančno krizo ter ima potencial za družbene in tehnološke inovacije, ustvarjanje dostojnih, vključujočih, lokalnih in trajnostnih delovnih mest, spodbujanje gospodarske rasti in varstva okolja ter krepitev socialne, gospodarske in regionalne kohezije; ker podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva nakazujejo nove načine reševanja socialnih problemov v hitro spreminjajočem se svetu; ker se socialno in solidarnostno gospodarstvo še naprej razvija in je tako gonilo rasti in zaposlovanja ter bi ga bilo treba spodbujati in podpirati;
- C. ker so med državami članicami precejšnje razlike glede tega, kako urejajo podjetja

¹ Uredba Sveta (ES) št. 1435/2003 z dne 22. julija 2003 o statutu evropske zadruge (SCE) (UL L 207, 18.8.2003, str. 1).

² Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0094.

³ http://ec.europa.eu/growth/content/social-enterprises-and-social-economy-going-forward-0_sl

socialnega in solidarnostnega gospodarstva, in glede organizacijskih oblik, ki so v njihovih pravnih sistemih na voljo socialnim podjetnikom; ker so posebne organizacijske oblike, ki jih sprejmejo podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, odvisne od veljavnih pravnih okvirov, politične ekonomije socialnega varstva in solidarnosti ter kulturne in zgodovinske tradicije države članice;

- D. ker so bile v nekaterih državah članicah ustvarjene posebne pravne oblike bodisi s prilagoditvijo modela zadrug, vzajemnih družb, združenj ali fundacij, bodisi z uvedbo pravnih oblik, pri katerih se priznava socialna obveznost, ki jo sprejme več subjektov, in ki vključujejo nekatere posebne značilnosti podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva; ker v nekaterih državah članicah ni bila ustvarjena nobena posebna pravna oblika za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva in ta zato delujejo v okviru obstoječih pravnih oblik, vključno s pravnimi oblikami, ki jih uporabljajo običajne družbe, kot sta družba z omejeno odgovornostjo ali delniška družba; ker v nekaterih državah članicah lahko podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva prosto izbirajo svojo pravno obliko; ker je treba opozoriti, da tudi ko so zanje oblikovane posebne pravne oblike, se podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva pogosto odločijo za druge pravne oblike, ki bolje ustrezajo njihovim potrebam in ciljem;
- E. ker sprejetje različnih pravnih okvirov za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva v številnih državah članicah potrjuje razvoj nove vrste podjetništva, ki temelji na načelih solidarnosti in odgovornosti ter je bolj osredotočen na ustvarjanje dodane vrednosti, lokalne povezave in spodbujanje bolj trajnostnega gospodarstva; ker ta raznolikost tudi potrjuje, da je socialno podjetništvo inovativno in koristno področje;
- F. ker je Parlament v svoji resoluciji z dne 10. septembra 2015 o socialnem podjetništvu in socialnih inovacijah za preprečevanje brezposelnosti poudaril, da se socialne inovacije nanašajo na razvoj in izvajanje novih zamisli, ki so lahko v obliki proizvodov, storitev ali modelov socialne organizacije ter so namenjene spopadanju z novimi socialnimi, ozemeljskimi in okoljskimi zahtevami in izzivi, kot so staranje prebivalstva, odseljevanje, usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, upravljanje raznolikosti, brezposelnost mladih, integracija najbolj izključenih s trga dela in boj proti posledicam podnebnih sprememb;
- G. ker glede na to raznolikost pravnih oblik, ki so na voljo za ustanavljanje podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva v državah članicah, v Evropski uniji v tem trenutku ni soglasja za oblikovanje posebne oblike podjetja socialnega gospodarstva; ker je Parlament že poudaril pomen oblikovanja novih pravnih okvirov na ravni Unije, vendar od vedno poudarja, da bi te morale biti neobvezne za podjetja v razmerju do nacionalnih okvirov ter bi bilo pred tem treba opraviti oceno učinka, da bi se upošteval obstoj različnih socialnih poslovnih modelov v državah članicah; ker je Parlament še poudaril, da bi se morali morebitni ukrepi ponášati z dodano vrednostjo za vso Unijo;
- H. ker je socialni dialog ključnega pomena tako za doseganje cilja socialnega tržnega gospodarstva, ki je polna zaposlenost ob socialnem napredku, kot tudi za konkurenčnost in pravičnost na enotnem trgu EU; ker socialni dialog in posvetovanje s socialnimi partnerji v okviru oblikovanja politike EU pomenita veliko socialno inovacijo;
- I. ker možnost izbire med razpoložljivimi pravnimi oblikami omogoča podjetjem

socialnega in solidarnostnega gospodarstva, da oblikujejo svojo strukturo tako, kot jim najbolj ustreza v danih okoliščinah, ter glede na tradicijo, iz katere izhajajo, in poslovno dejavnost, ki jo želijo opravljati;

- J. ker je ne glede na to mogoče na podlagi nacionalnih izkušenj na ravni držav članic izpeljati nekatere značilnosti in merila, ki bi jih morale podjetje socialnega in solidarnostnega gospodarstva izpolnjevati ne glede na obliko, da bi se lahko štelo kot tovrstno podjetje; ker je zaželeno, da bi na ravni Unije vzpostavili enoten sklop značilnosti in meril v obliki minimalnih standardov, zato da bi oblikovali učinkovitejši in usklajen pravni okvir za ta podjetja in vsem podjetjem socialnega gospodarstva zagotovili skupno identiteto ne glede na državo članico ustanovitve in na medsebojne razlike; ker bi morale te institucionalne značilnosti pomagati ohraniti prednost podjetij socialnega gospodarstva pred drugimi načini organizacije izvajanja storitev, vključno s socialnimi storitvami;
- K. ker je Komisija v svojem sporočilu z dne 25. oktobra 2011 z naslovom „Pobuda za socialno podjetništvo“ podjetja socialnega gospodarstva opredelila kot akterje socialnega gospodarstva, ki jim je socialni vpliv pomembnejši od ustvarjanja dobička za lastnike ali delničarje. Na trgu podjetniško in inovativno proizvajajo blago in zagotavljajo storitve, presežke pa porabijo predvsem za uresničevanje socialnih ciljev. Ta podjetja se upravljajo odgovorno in pregledno, saj so vanje vključeni delavci, potrošniki in drugi akterji, ki sodelujejo v poslovnih dejavnostih;
- L. ker v Uredbi (EU) št. 1296/2013 „socialno podjetje“ pomeni podjetje – ne glede na pravno obliko –, ki:
 - (a) ima v skladu s svojimi pravilniki, statutom ali drugimi pravnimi dokumenti, na podlagi katerih je ustanovljeno, za glavni cilj doseganje merljivih, pozitivnih socialnih učinkov namesto ustvarjanja dobička za svoje lastnike, člane in delničarje in ki:
 - (i) nudi storitve ali proizvaja blago velikega socialnega pomena in/ali
 - (ii) pri proizvodnji izdelkov ali nudenju storitev izpolnjuje svoj socialni cilj;
 - (b) svoj dobiček uporablja najprej in predvsem za doseganje svojega osnovnega cilja ter ima vnaprej določene postopke in pravila za razdeljevanje dobička med delničarje in lastnike, kar zagotavlja, da se pri tem ne spodkopava osnovni cilj, ter
 - (c) se upravlja podjetniško, odgovorno in pregledno, predvsem z vključevanjem delavcev, strank in deležnikov, na katere vplivajo njegove poslovne dejavnosti;
- M. ker je Parlament v svoji resoluciji z dne 10. septembra 2015 ugotovil, da je glavni namen podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva, ki niso nujno neprofitne organizacije, doseganje socialnega cilja, bodisi ustvarjanje delovnih mest za ranljive skupine, zagotavljanje storitev za člane ali ustvarjanje splošnih pozitivnih socialnih in okoljskih vplivov, pri čemer se dobiček predvsem vlaga nazaj v podjetje za doseganje teh ciljev; poudarja, da podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva označuje njihova zaveza, da bodo ohranjala naslednje vrednote:

- osebni in socialni cilji imajo prednost pred interesi kapitala;
 - člani podjetje upravljajo demokratično;
 - kombinacija interesov članov in uporabnikov ter splošnega interesa;
 - zagotavljata in uporabljata se načeli solidarnosti in odgovornosti;
 - presežki se ponovno vlagajo v dolgoročne razvojne cilje ali v storitve, ki so v interesu članov, ali v storitve splošnega pomena;
 - prostovoljno in odprto članstvo;
 - upravljanje je samostojno in neodvisno od javnih organov;
- N. ker so zgoraj navedene opredelitve združljive in združujejo značilnosti, ki so skupne vsem podjetjem socialnega in solidarnostnega gospodarstva, ne glede na to, v kateri državi članici so bila ustanovljena, in pravno obliko, ki so jo sprejela v skladu z nacionalnim pravom; ker bi morale biti te značilnosti osnova za horizontalno in bolj določno pravno opredelitev pojma „podjetje socialnega gospodarstva“, splošno sprejeto in uporabljeno na ravni Unije;
- O. ker so podjetja socialnega gospodarstva zasebne organizacije, ki so neodvisne od javnih organov;
- P. ker podjetja socialnega gospodarstva podjetniško delujejo na trgu; ker to pomeni, da podjetja socialnega gospodarstva izvajajo dejavnosti gospodarske narave;
- Q. ker podeželje ponuja številne priložnosti za socialna podjetja in ker je zato ključnega pomena, da je v podeželskih regijah na voljo ustrezna infrastruktura;
- R. ker morata biti izobraževanje in usposabljanje prednostni področji pri krepitvi kulture podjetništva med mladimi;
- S. ker vzajemne družbe v sektorjih zdravstvenega in socialnega varstva v Uniji zaposlujejo 8,6 milijona oseb in zagotavljajo podporo 120 milijonom državljanom; ker imajo te vzajemne družbe 24-odstotni tržni delež in ustvarijo več kot 4 % BDP Unije;
- T. ker mora biti glavni namen podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva prispevek k ustvarjanju socialne vrednosti; ker bi morala podjetja socialnega gospodarstva svoja prizadevanja izrecno usmeriti v zagotavljanje koristi za družbo na splošno ali za posebno skupino ljudi, ne le za svoje člane; ker bi morala podjetja socialnega gospodarstva v svojih ustanovitvenih dokumentih jasno navesti svoj socialni namen; ker pojma podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva ne bi smeli zamenjevati s pojmom družbene odgovornosti podjetij, čeprav so lahko komercialna podjetja s pomembnimi dejavnostmi v okviru družbene odgovornosti podjetij močno povezana s socialnim podjetništvom; ker za podjetja socialnega gospodarstva ne velja, da imajo za cilj ustvarjanje tradicionalnih poslovnih dobičkov, ampak da namesto tega uporabijo morebitno dodano vrednost, ki se ustvari, za nadaljnji razvoj projektov, namenjenih izboljšanju okolja za njihove ciljne skupine;

- U. ker digitalizacija, ambiciozni cilji na področju podnebnih sprememb, migracije, neenakost, razvoj skupnosti, zlasti na marginaliziranih območjih, socialne in zdravstvene storitve, potrebe invalidov in boj proti revščini, socialni izključenosti, dolgotrajni brezposelnosti in neenakosti med spoloma ter posebne okoljske naloge ponujajo veliko možnosti za socialno podjetništvo; ker mora večina podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva podjetniško delovati na trgu ter prevzemati ekonomska tveganja;

- V. ker bi morala podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva opravljati družbeno koristno dejavnost; ker lahko opravljajo številne različne dejavnosti; ker podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva običajno opravljajo storitve za izboljšanje življenjskih pogojev za skupnost, zlasti storitve za podporo posameznikom v negotovih okoliščinah ali ki jih je prizadela socialno-ekonomska izključenost, in za lajšanje vključevanja prikrajšanih skupin na trg dela; ker se je zaradi družbene vrednosti, ki jo ta podjetja ustvarjajo, ter njihove sposobnosti vključevanja dolgoročno brezposelnih oseb, spodbujanja socialne kohezije in gospodarske rasti pogosto pojavil trend, da se v nacionalni zakonodaji razširi obseg dejavnosti, ki jih lahko tovrstna podjetja opravljajo, a morajo biti te dejavnosti v splošnem interesu in/ali družbeno koristne, kot je izvajanje storitev v korist skupnosti, vključno s storitvami na področju izobraževanja, zdravja, kulture, nastanitve, prostega časa in okolja;

- W. ker so podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva primer poslovnega modela 21. stoletja, ki skrbi za ravnovesje med finančnimi in socialnimi potrebami; ker so podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva na splošno povezana s socialnimi, tehnološkimi in gospodarskimi inovacijami kot posledica širjenja dejavnosti na nova področja proizvodnje blaga in opravljanja storitev, vključno z okoljskimi, zdravstvenimi, kulturnimi, izobraževalnimi in rekreacijskimi storitvami, in/ali uvedbo inovativnih metod organizacije proizvodnje ali dela, ki so zasnovane tako, da izpolnjujejo nove družbene, ozemeljske in okoljske zahteve in izzive, kot so staranje prebivalstva, upadanje števila prebivalcev, usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, upravljanje raznolikosti, obravnavanje brezposelnosti mladih, vključevanje tistih, ki so najbolj izključeni iz trga dela, in boj proti podnebnim spremembam;

- X. ker podjetja socialnega gospodarstva zaradi svojega socialnega in integracijskega značaja ponujajo zaposlitev tistim skupinam delavcev, ki so najpogostejše izključeni s trga dela, in ker znatno prispevajo k ponovnemu vključevanju dolgotrajno brezposelnih oseb in k boju proti brezposelnosti na splošno ter s tem spodbujajo socialno kohezijo in gospodarsko rast;

- Y. ker je socialno gospodarstvo zaradi posebne narave podjetij in organizacij, ki ga sestavljajo, njegovih posebnih pravil, socialnih zavez in inovativnih metod ob številnih priložnostih pokazalo, da je lahko odporno na težave v gospodarstvu in da lahko hitreje premaguje krize;

- Z. ker zlasti v malih in srednjih podjetjih finančna udeležba delavcev pogosto služi socialnemu namenu, kot se kaže v zgledu „najboljše prakse“ za uspešno ponovno vključevanje dolgotrajno brezposelnih v Španiji po modelu družbe „Sociedad Laviral (SL)“, kjer lahko iskalci zaposlitve uporabijo svojo nadomestilo za brezposelnost za ustanovitev podjetja in tako ustvarijo več delovnih mest, pri čemer država zagotavlja

podporo in svetuje v zvezi z upravljanjem;

- Aa. ker podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva niso nujno nepridobitne organizacije in so lahko tudi pridobitna, pod pogojem, da njihove dejavnosti v celoti izpolnjujejo merila za pridobitev evropskega znaka za socialno gospodarstvo; ker bi se morala podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva ne glede na to osredotočati predvsem na družbene vrednote ter zagotavljanje pozitivnega in trajnega vpliva na socialno blaginjo in gospodarski razvoj družbe, ne pa na ustvarjanje dobička za svoje lastnike, člane ali delničarje; ker je v zvezi s tem za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva ključna stroga omejitev razdeljevanja dobička in sredstev med člane ali delničarje, imenovana tudi „blokada sredstev“; ker bi se lahko dovolilo omejeno razdeljevanje dobička ob upoštevanju pravne oblike podjetja socialnega gospodarstva, vendar bi morali biti postopki in pravila za razdeljevanje določeni tako, da to ne bi ogrozilo glavnega socialnega cilja podjetja; ker bi bilo treba v vsakem primeru največji in najpomembnejši delež dobička, ki ga ustvari podjetje socialnega in solidarnostnega gospodarstva, ponovno vložiti ali drugače uporabiti za doseganje njegovega socialnega namena;
- Ab. ker bi morala omejitev razdeljevanja zajemati številne vidike, da bi bila učinkovita, predvsem plačilo rednih dividend, razdeljevanje nakopičenih rezerv, prenos preostalih sredstev ob prenehanju subjekta, preoblikovanje podjetja socialnega gospodarstva v drugo vrsto organizacije, če je to dovoljeno, in izgubo statusa podjetja socialnega gospodarstva; ker je mogoče omejitev razdeljevanja neposredno kršiti tudi z izplačilom prejemkov zaposlenim ali direktorjem, če to ni utemeljeno ali presega tržne stopnje;
- Ac. ker bi bilo treba podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva upravljati v skladu z modeli demokratičnega upravljanja, ki zaposlene, stranke in deležnike, na katere vpliva dejavnost, vključujejo v odločanje; ker ta participativni model pomeni strukturni postopek za nadzor nad dejanskimi prizadevanji organizacije za doseg socialnih ciljev; ker pooblastilo članov za odločanje ne bi smelo temeljiti samo ali predvsem na njihovem morebitnem kapitalskem deležu, tudi če je pravna oblika, ki jo je prevzelo podjetje socialnega in solidarnostnega gospodarstva, gospodarska družba;
- Ad. ker lahko imajo podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva v nekaterih državah članicah pravno obliko gospodarskih družb; ker bi bilo treba možnost, da se tovrstne družbe na ravni EU priznajo kot podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, pogojit z izpolnitvijo nekaterih zahtev in pogojev, ki bi pomagali odpraviti morebitna nasprotja med družbeno obliko in modelom podjetja socialnega gospodarstva;
- Ae. ker bi morale biti ravnanje z zaposlenimi v podjetjih socialnega gospodarstva primerljivo z ravnanjem z zaposlenimi v tradicionalnih podjetjih;
- Af. ker lahko pozitiven vpliv podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva na skupnost upraviči sprejetje konkretnih ukrepov v podporo tem podjetjem, kot sta plačilo subvencij ter sprejetje ugodnih davčnih ukrepov in ukrepov v zvezi z javnim naročanjem; ker bi bilo načeloma treba šteti, da so ti ukrepi združljivi s Pogodbama, saj so namenjeni lažjemu razvoju gospodarskih dejavnosti ali področij, katerih namen je predvsem pozitivno vplivati na družbo, zmožnost teh podjetij, da zberejo sredstva in ustvarjajo dobiček pa je znatno bolj omejena kot pri komercialnih podjetjih;

- Ag. ker so z Uredbo (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ določeni pogoji in zahteve za vzpostavitev evropskih skladov za socialno podjetništvo;
- Ah. ker bi morala Unija uvesti certifikat ali znak za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, da bi taka podjetja postala bolj prepoznavna, in spodbujati bolj usklajen pravni okvir; ker je bistveno, da javni organi preverijo in zagotovijo, da določeno podjetje izpolnjuje zahteve za izdajo znaka podjetja socialnega ali solidarnostnega gospodarstva, preden se mu ta oznaka dodeli, in bi tako lahko izkoristil vse ukrepe v njihovo korist, določene na ravni EU; ker bi bilo treba certifikat podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva preklicati, če podjetje ne bi spoštovalo vseh zahtev in ne bi izpolnjevalo svojih pravnih obveznosti;
- Ai. ker bi morala podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva letno izdajati socialna poročila, v katerih bi opisala vsaj svoje dejavnosti, rezultate, sodelovanje deležnikov, razporeditev dobička, plače, subvencije in druge prejete ugodnosti;
1. poudarja bistven pomen, ki ga ima približno 2 milijona podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva v Evropi², ki zaposlujejo več kot 14,5 milijona ljudi³, ter njihov neprecenljiv prispevek k ustvarjanju kakovostnih delovnih mest, socialni in regionalni koheziji ter stalni gospodarski rasti na notranjem trgu;
 2. poziva Komisijo, naj na ravni Unije uvede evropski znak za socialno gospodarstvo, ki se bo na podlagi jasnih meril dodeljeval podjetjem socialnega in solidarnostnega gospodarstva, da bi poudarili njihove posebne značilnosti in socialni vpliv, povečali prepoznavnost, spodbudili naložbe, olajšali dostop do financiranja in enotnega trga za tista podjetja, ki so se pripravljena širiti znotraj države ali v druge države članice, pri tem pa upoštevali različne pravne oblike in okvire v sektorju in državah članicah;
 3. meni, da bi moral biti evropski znak za socialno gospodarstvo na voljo zasebnim organizacijam in subjektom, ki izpolnijo pravne zahteve za podjetje socialnega in solidarnostnega gospodarstva z vsemi svojimi dejavnostmi, ne glede na pravno obliko, ki jo imajo v državi članici; ugotavlja, da bi morala biti oznaka za podjetja neobvezna;
 4. meni, da bi moral biti evropski znak za socialno gospodarstvo za podjetja neobvezen, da pa bi ga morale priznavati vse države članice;
 5. meni, da bi bilo treba pravne zahteve za pridobitev in ohranitev evropskega znaka za socialno gospodarstvo opredeliti s sklicevanjem na nekatere značilnosti in skupna merila, zlasti tista iz priloge k tej resoluciji;
 6. poudarja, da zaradi naraščajočega povpraševanja po socialnih storitvah postajajo podjetja socialnega gospodarstva v Uniji vse bolj pomembna pri zagotavljanju socialnih storitev za podporo ljudem, ki jim grozi revščina in socialna izključenost, oziroma revnim in socialno izključenim; poudarja, da podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva ne bi smela nadomestiti javnih socialnovarstvenih storitev, temveč jih dopolnjevati; opozarja na pomen, ki ga imajo podjetja socialnega in solidarnostnega

¹ Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L 115, 25.4.2013, str. 8).

² https://ec.europa.eu/growth/sectors/social-economy_sl

³ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=sl&pubId=7523>, str. 47

gospodarstva, ko v sodelovanju z lokalnimi organi in prostovoljci zagotavljajo socialne, zdravstvene ali izobraževalne storitve in izvajajo posebne okoljske naloge; poudarja, da bi utegnili podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva rešiti nekatere socialne izzive s pristopom od spodaj navzgor;

7. poudarja, da podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva zagotavljajo zaposlitvene možnosti za invalide ter za osebe iz drugih prikrajšanih skupin;
8. poudarja, da so podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva močno zasidrana v lokalnem in regionalnem okolju, kar jim daje prednost, saj bolje poznajo tamkajšnje posebne potrebe, zato lahko ponudijo proizvode in storitve, potrebne na tem območju, ter tako izboljšajo ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo;
9. ugotavlja, da lahko podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva prispevajo k večji enakosti spolov in zmanjšanju razlike v plačilu med spoloma;
10. poudarja, da je treba nuditi zaposlitev osebam, ki so najpogosteje izključene s trga dela, s ponovnim vključevanjem dolgotrajno brezposelnih oseb in preprečevanjem brezposelnosti na splošno.
11. meni, da bi bilo treba vzpostaviti mehanizem, v katerega bi bile vključene države članice in na podlagi katerega bi lahko subjekti, ki izpolnjujejo ustrezne pravne zahteve, pridobili evropski znak za socialno gospodarstvo; pravico do znaka EU bi moral imeti vsak pravni subjekt zasebnega prava, ki izpolnjuje pravna merila, ne glede na to, ali država članica njegove ustanovitve pozna posebno pravno obliko za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva;
12. meni, da bi bilo v tesnem sodelovanju z državami članicami treba vzpostaviti mehanizem za zaščito evropskega znaka za socialno gospodarstvo ter za preprečitev ustanavljanja in delovanja lažnih podjetij socialnega gospodarstva; s tem bi morali zagotoviti, da bi se redno spremljalo, ali podjetja z evropskim znakom za socialno gospodarstvo redno spoštujejo določbe, predvidene z znakom; meni, da bi morale države članice uvesti učinkovite in sorazmerne kazni, da bi zagotovile, da se znak ne pridobiva ali uporablja nepravilno;
13. meni, da bi morala biti podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva z evropskim znakom za socialno gospodarstvo priznana kot taka v vseh državah članicah, glede na vrsto dejavnosti, ki jih opravljajo, ter imeti enake ugodnosti, pravice in obveznosti kot podjetja, ustanovljena v skladu s pravom držav članic, v katerih delujejo;
14. poudarja, da je nujna široka in vključujoča opredelitev Unije, ki bo poudarjala pomen načela, da je treba znaten odstotek dobička, ki ga ustvari podjetje, ponovno naložiti ali kako drugače uporabiti za izpolnitev namena podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva; poudarja posebne izzive, s katerimi se pri opravljanju svojega poslanstva, da pomagajo tistim, ki so najpogosteje izključeni s trga dela, srečujejo socialne zadrage in socialna podjetja za vključevanje na trg dela, in opozarja, da je treba take organizacije vključiti v okvir novega znaka;
15. meni, da je treba med minimalna merila in pravne zahteve za pridobitev in ohranitev evropskega znaka za socialno gospodarstvo vključiti družbeno koristno dejavnost, ki jo

je treba opredeliti na ravni Unije; opozarja, da mora biti ta dejavnost izmerljiva v smislu socialnega učinka na področjih, kot so socialno vključevanje ranljivih oseb, vključevanje oseb, ki jim grozi izključenost, na trg dela, in sicer na kakovostna in trajnostna delovna mesta, zmanjševanje neenakosti med spoloma, odpravljanje marginalizacije migrantov, izboljšanje enakih možnosti s pomočjo zdravstva, izobraževanja, kulture in dostojnih stanovanj ter boj proti revščini in neenakostim; poudarja, da morajo podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva pri opravljanju dejavnosti ravnati v skladu z dobro prakso glede delovnih pogojev in pogojev zaposlitve;

16. poudarja, da morajo biti formalnosti in stroški za pridobitev znaka čim manjši, da ne bi prikrajšali podjetij socialnega gospodarstva, s posebnim poudarkom na malih in srednjih podjetjih socialnega in solidarnostnega gospodarstva; v skladu s tem meni, da morajo biti skupna merila za vso Unijo preprosta in jasna ter morajo temeljiti na vsebinskih, ne pa formalnih dejavnikih, ustrezni postopki pa ne smejo biti obremenjujoči; ugotavlja, da so obveznosti poročanja razumno orodje za preverjanje, ali so podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva še naprej upravičena do evropskega znaka za socialno gospodarstvo, vendar pogostnost takih poročil in obvezne informacije, ki jih je vanje treba vključiti, ne smejo biti pretirano obremenjujoče; meni, da bi lahko stroške označevanja/certificiranja omejili, če bi se skupno upravljanje izvajalo na ravni nacionalnih organov, ki bi lahko v sodelovanju s podjetji socialnega in solidarnostnega gospodarstva prenesli izvajanje in obravnavo znaka na nacionalno samoupravo v skladu z vseevropsko opredelitvijo meril za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva;
17. poziva Komisijo in države članice, naj dejavno spodbujajo evropski znak za socialno gospodarstvo in oglašujejo socialne in gospodarske prednosti podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva, vključno z ustvarjanjem kakovostnih delovnih mest in socialne kohezije;
18. poudarja, da izvajanje strategije družbene odgovornosti gospodarskih družb kot del poslovnega načrta ni dovolj, da bi podjetje štelo za podjetje socialnega in solidarnostnega gospodarstva, zato poudarja, da je treba jasno opredeliti razliko med podjetji socialnega in solidarnostnega gospodarstva ter socialno odgovornimi podjetji;
19. poziva Komisijo, naj zagotovi, da njene politike odražajo zavezo k ustvarjanju ugodnega okolja za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami in sektorjem socialnega podjetništva izvede primerjalno študijo različnih nacionalnih in regionalnih pravnih okvirov za urejanje podjetij socialnega gospodarstva po vsej EU ter pogojev delovanja za podjetja socialnega gospodarstva in njihovih značilnosti, vključno z njihovo velikostjo, številom in področjem delovanja, pa tudi nacionalnih sistemov certificiranja in označevanja;
20. poudarja, da imajo v večini držav članic EU socialna in solidarnostna podjetja dolgo tradicijo ter da so se uveljavila kot bistveni in pomembni subjekti na trgu;
21. verjame, da prednostne naložbe za socialno gospodarstvo in socialna podjetja ne smejo biti omejene na socialno vključenost, temveč bi morale vključevati zaposlovanje in izobraževanje, da se upoštevajo najrazličnejše gospodarske dejavnosti, s katerimi se

ukvarjajo;

22. poziva k nadaljevanju programa Erasmus za mlade podjetnike in učinkoviti rabi proračuna ter optimalni izmenjavi informacij iz programa;
23. poziva k poenostavitvi postopkov ustanavljanja, da pretirane obveznosti ne bi ovirale socialnega podjetništva;
24. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami pripravi seznam obstoječih pravnih oblik v državah članicah, ki imajo značilnosti podjetij socialnega gospodarstva, ter naj ga posodablja ob spoštovanju zgodovinskih in pravnih posebnosti podjetij socialnega gospodarstva; seznam naj bo mogoče preverjati;
25. poziva Komisijo, naj socialno gospodarstvo bolje vključi v zakonodajo Unije, da se vzpostavijo enaki konkurenčni pogoji za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva na eni strani in druge oblike podjetij na drugi;
26. poudarja pomen povezovanja podjetij socialnega gospodarstva v mreže, države članice pa poziva, naj spodbujajo prenos znanja in primerov dobre prakse med državami članicami (na primer z vzpostavitvijo nacionalnih kontaktnih točk) in v Uniji, v kar naj vključijo ne samo podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, temveč tudi tradicionalna podjetja, akademske kroge in druge deležnike; poziva Komisijo, naj v okviru strokovne skupine za socialno podjetništvo in v sodelovanju z državami članicami nadaljuje zbiranje in izmenjavo informacij o obstoječih dobrih praksah ter analizira kvalitativne in kvantitativne podatke o prispevku podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva k javnemu redu in lokalnim skupnostim;
27. poudarja, da bi morali Komisija in države članice ter regionalni in lokalni organi vključiti razsežnost socialnega podjetništva v ustrezne politike, programe in prakse;
28. odločno poudarja, da morajo predpisi o načinu poslovanja podjetij socialnega gospodarstva upoštevati načela poštene konkurence in ne smejo dopuščati nepoštenih konkurence, da bi omogočali ustrezno poslovanje tradicionalnih malih in srednjih podjetij.
29. poziva Komisijo, naj pregleda veljavno zakonodajo in po potrebi vloži zakonodajne predloge za vzpostavitev bolj usklajenega in celovitega pravnega okvira v podporo podjetjem socialnega in solidarnostnega gospodarstva, med drugim na področju javnega naročanja, konkurenčnega prava in obdavčevanja, da bodo ta podjetja obravnavana v skladu z njihovo posebno naravo in prispevkom k socialni koheziji in gospodarski rasti; meni, da bi morali biti taki ukrepi na voljo podjetjem, ki so dobila evropski znak za socialno gospodarstvo, kar zagotavlja spoštovanje meril za uvrstitev med podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva; meni, da bi lahko taki zakonodajni predlogi zlasti olajšali čezmejno sodelovanje in poslovanje podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva z drugimi tovrstnimi podjetji;
30. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo konkretne ukrepe za sprostitev in privabljanje javnih in zasebnih naložb, potrebnih za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, vključno s spodbujanjem evropskega znaka za socialno gospodarstvo;

31. poziva k javni spletni večjezični evropski platformi za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, na kateri bodo lahko pridobila informacije in izmenjala zamisli o ustanavljanju, možnostih financiranja EU in zahtevah za takšno financiranje, sodelovanju pri javnih naročilih in morebitnih pravnih strukturah;
32. meni, da je ustrezno, da bi Komisija proučila možnost vzpostavitve instrumenta za financiranje za podporo inovacijam v podjetjih socialnega in solidarnostnega gospodarstva, zlasti kadar podjetje zaradi inovativnega značaja svoje dejavnosti težko pridobi ustrezno financiranje pod običajnimi tržnimi pogoji; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo konkretne ukrepe, da bi podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva lažje pritegnila sredstva, ki jih potrebujejo za nadaljnje delovanje;
33. poudarja nujnost spodbujanja podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva z zadostnimi finančnimi sredstvi, saj je finančna vzdržnost teh podjetij nujna za njihovo preživetje; poudarja, da je treba spodbujati finančno podporo, ki jo zasebni vlagatelji in javni subjekti zagotavljajo podjetjem socialnega in solidarnostnega gospodarstva na regionalni in nacionalni ravni ter na ravni Unije, s posebnim poudarkom na financiranju inovacij, in poziva Komisijo, naj okrepi socialno razsežnost sedanjega financiranja Unije v okviru naslednjega večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027, kot so Evropski socialni sklad, Evropski sklad za regionalni razvoj ter Program Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije, da bi spodbudili socialno gospodarstvo in socialno podjetništvo; poziva Komisijo, naj izboljša Program za zaposlovanje in socialne inovacije in njegov podprogram za mikrofinanciranje in socialno podjetništvo ter v finančnem sektorju poveča ozaveščenost o značilnostih podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva in njihovih gospodarskih in družbenih koristih; meni tudi, da je treba na splošno podpreti drugačne načine financiranja, kot so skladi tveganega kapitala, zagonska finančna sredstva, mikroposojila in množično financiranje, da bi povečali naložbe v sektor na podlagi evropskega znaka za socialno gospodarstvo;
34. poziva k učinkoviti uporabi sredstev Unije in poudarja, da je treba upravičencem olajšati dostop do njih, tudi zato, da bi podjetja socialnega gospodarstva podpirali in spodbujali pri izpolnjevanju njihovega glavnega cilja, in sicer ustvarjanja socialnega učinka in ne čim večjega dobička, kar nazadnje zagotavlja donosnost naložbe za družbo dolgoročno. poziva Komisijo, naj pri naslednjem večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027 prouči regulativni okvir za socialne investicijske sklade, da se podjetjem socialnega in solidarnostnega gospodarstva olajša dostop do finančnega trga; v zvezi s tem poziva k učinkoviti evropski kampanji za zmanjšanje birokracije in spodbujanje evropskega znaka za socialno gospodarstvo;
35. v zvezi s tem ugotavlja, da se socialno gospodarstvo še vedno sooča s težavami pri dostopu do javnih naročil, med drugim zaradi ovir, povezanih z njihovo velikostjo in finančno sposobnostjo; ponovno poudarja, da morajo države članice učinkovito izvajati reformni sveženj o javnih naročilih, da se zagotovi večja udeležba teh podjetij pri postopkih za oddajo javnega naročila, in sicer z boljšim obveščanjem o pravilih javnega naročanja, merilih in informacijah o razpisih in izboljšanjem dostopa do naročil za ta podjetja, vključno z uporabo socialnih klavzul in meril, poenostavitvijo postopkov in pripravo razpisov na način, ki omogoča njihovo dostopnost za manjše izvajalce dejavnosti;

36. priznava pomembnost zagotavljanja finančne podpore podjetjem socialnega in solidarnostnega gospodarstva; poziva Komisijo, naj upošteva posebnosti podjetij socialnega gospodarstva pri prejemu državne pomoči; predlaga, naj se olajša dostop do financiranja po zgledu kategorij iz Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014¹;
37. ugotavlja, da je zagotavljanje izobraževalnih storitev in storitev usposabljanja za posameznike, ki jih zaposlujejo podjetja socialnega gospodarstva, zlasti za spodbujanje podjetniškega znanja in osnovnega ekonomskega znanja o vodenju podjetja ter zagotavljanje strokovne podpore in racionalizacijo uprave, ključnega pomena za večjo rast tega sektorja; poziva države članice, naj uvedejo politike, s katerimi bodo zagotovile ugodno davčno obravnavo podjetij socialnega gospodarstva;
38. poziva Komisijo in države članice, naj zberejo kvantitativne in kvalitativne podatke ter izvedejo analize o podjetjih socialnega in solidarnostnega gospodarstva in njihovem prispevku k javni politiki v državah in med njimi, ob upoštevanju posebnosti teh podjetij in uporabi ustreznih in primerih meril, da bi izboljšale oblikovanje politik in strategij ter oblikovale instrumente za podporo razvoju teh podjetij;
39. prosi Komisijo, naj na podlagi člena 50 Pogodbe o delovanju Evropske unije vloži predlog zakonodajnega akta o izdelavi evropskega znaka za socialno gospodarstvo za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, pri čemer naj upošteva priporočila iz priloge;
40. meni, da bi morale Unija in države članice kriti finančne posledice tega predloga;
41. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in spremljajoča priporočila posreduje Komisiji in Svetu ter vladam in parlamentom držav članic.

¹ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1).

**PRILOGA K RESOLUCIJI:
PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA**

Priporočilo 1 (oblikovanje evropskega znaka za socialno gospodarstvo in podjetja, ki izpolnjujejo pogoje)

Evropski parlament meni, da bi moral biti zakonodajni akt, ki naj bi ga sprejeli, namenjen izdelavi evropskega znaka za socialno gospodarstvo, ki bo neobvezen za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, ne glede na pravno obliko, ki jo izberejo v skladu z nacionalno zakonodajo.

Evropski parlament meni, da bi se moral evropski znak za socialno gospodarstvo podeliti samo podjetjem, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:

- (a) organizacija bi morala biti zasebni subjekt, ustanovljen v kateri koli obliki, ki je na voljo v državah članicah in pravu EU, ter neodvisna od državnih in javnih organov;
- (b) njen namen mora biti osredotočen na splošni interes in/ali družbeno koristen;
- (c) v glavnem bi morala izvajati socialno koristno in solidarnostno dejavnost, tj. s svojimi dejavnostmi bi morala biti usmerjena v zagotavljanje podpore ranljivim skupinam, boj proti socialni izključenosti, neenakosti in kršitvam temeljnih pravic, tudi na mednarodni ravni, ali v pomoč pri varstvu okolja, biotske raznovrstnosti, podnebja in naravnih virov;
- (d) zanje bi morala veljati vsaj delna omejitev razdeljevanja dobička ter posebna pravila o razporeditvi dobička in sredstev v vsem obdobju delovanja, vključno s prenehanjem; v vsakem primeru bi bilo treba večino dobička, ki ga ustvari podjetje, ponovno vložiti ali drugače uporabiti za doseganje njegovega socialnega namena;
- (e) upravljati bi ga bilo treba v skladu z modeli demokratičnega upravljanja, ki bi vključevali zaposlene, stranke in deležnike, na katere vplivajo njegove dejavnosti; pooblastilo članov za odločanje in teža njihovega glasu ne bi smela temeljiti na njihovem morebitnem kapitalskem deležu.

Evropski parlament meni, da običajnim podjetjem nič ne preprečuje, da bi pridobila evropski znak za socialno gospodarstvo, če izpolnijo zgoraj navedene zahteve, zlasti v zvezi z namenom, razdeljevanjem dobička, upravljanjem in odločanjem.

Priporočilo 2 (mehanizmi za certificiranje, nadzor in spremljanje evropskega znaka za socialno gospodarstvo)

Z zakonodajnim aktom bi bilo treba vzpostaviti mehanizem potrjevanja ter nadzora in spremljanja pravno opredeljenega znaka ob sodelovanju držav članic in predstavnikov socialnega gospodarstva. tak mehanizem je bistvenega pomena za zaščito pravno opredeljenega znaka podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva ter za ohranitev njegove notranje vrednosti. Evropski parlament meni, da bi lahko pri tem nadzoru sodelovale organizacije, ki predstavljajo sektor socialnega podjetništva.

Kazni za kršitev ustreznih pravil bi lahko segale od opomina do odvzema znaka.

Priporočilo 3 (priznavanje evropskega znaka za socialno gospodarstvo)

Evropski znak za socialno gospodarstvo bi moral veljati v vseh državah članicah. Podjetje z znakom bi moralo biti v vseh državah članicah priznано kot podjetje socialnega in solidarnostnega gospodarstva. Znak bi moral vsem podjetjem, ki jim je bil podeljen, omogočiti, da izvajajo svojo glavno dejavnost v drugih državah članicah v skladu z istimi zahtevami kot domača podjetja z znakom. Imeti bi morala iste ugodnosti, pravice in obveznosti kot podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva, ustanovljena na podlagi prava države članice, v kateri delujejo.

Priporočilo 4 (obveznosti poročanja)

Z zakonodajnim aktom bi bilo treba od podjetij socialnega in solidarnostnega gospodarstva, ki so pripravljena zadržati znak, zahtevati, naj redno izdajajo socialna poročila o svojih dejavnostih, rezultatih, sodelovanju deležnikov, razporeditvi dobička, plačah, subvencijah in drugih prejetih koristih. V zvezi s tem bi bilo treba pooblastiti Komisijo za pripravo vzorca, s katerim bi podjetjem socialnega in solidarnostnega gospodarstva pri tem pomagala.

Priporočilo 5 (smernice o dobrih praksah)

Z zakonodajnim aktom bi morali Komisijo pooblastiti tudi za pripravo smernic o dobrih praksah za podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva v Evropi. Tovrstne dobre prakse bi morale vključevati zlasti naslednje:

- (a) modele učinkovitega demokratičnega upravljanja;
- (b) posvetovalne postopke za določitev učinkovite poslovne strategije;
- (c) prilagoditev socialnim potrebam in trgu dela, zlasti na lokalni ravni;
- (d) plačno politiko, poklicno usposabljanje, zdravje in varnost pri delu ter kakovost zaposlitve;
- (e) odnose z uporabniki in strankami ter odzivanje na socialne potrebe, ki jih trg ali država ne pokriva;
- (f) stanje v podjetju v zvezi z raznolikostjo, nediskriminacijo in enakimi možnostmi za člane in članice, tudi na odgovornih in vodstvenih položajih.

Priporočilo 6 (seznam pravnih oblik)

Zakonodajni akt bi moral vsebovati seznam pravnih oblik podjetij, ki izpolnjujejo pogoje za evropski znak za socialno gospodarstvo v državah članicah. Seznam bi bilo treba redno pregledovati.

Da bi zagotovili preglednost in učinkovito sodelovanje med državami članicami, bi bilo treba ta seznam objaviti na spletni strani Evropske komisije.

Priporočilo 7 (pregled in morebitna sprememba veljavne zakonodaje)

Komisijo pozivamo, naj pregleda veljavne pravne akte in po potrebi vloži zakonodajne predloge za vzpostavitev bolj usklajenega in celovitega pravnega okvira v podporo podjetjem socialnega gospodarstva.

Priporočilo 8 (o okolju za podjetja socialnega gospodarstva in sodelovanju med državami)

članicami)

Komisija bi morala zagotoviti, da njene politike odražajo zavezo k ustvarjanju ugodnega okolja za podjetja socialnega gospodarstva. Komisija naj upošteva, da imajo podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva velik vpliv v lokalnem in regionalnem okolju, kar jim daje prednost, saj se bolj zavedajo tamkajšnjih posebnih potreb in lahko ponudijo temu ustrezne proizvode in storitve, med katerimi večina temelji na lokalni skupnosti, ter izboljšajo socialno in teritorialno kohezijo; Komisija je pozvana, da sprejme ukrepe za spodbujanje sodelovanja med podjetji socialnega in solidarnostnega gospodarstva prek nacionalnih in sektorskih meja ter s tem spodbuja izmenjavo znanja in praks na način, ki podpira razvoj teh podjetij.

OBRAZLOŽITEV

Podjetja socialnega in solidarnostnega gospodarstva so del socialnega gospodarstva. Združujejo širše socialne, okoljske in družbene cilje z upravljanjem po podjetniškem modelu. Opravljajo različne dejavnosti. Običajno izvajajo socialne storitve in storitve vključevanja na trg dela za prikrajšane skupine, vendar je pogost tudi trend, da se v nacionalni zakonodaji razširi obseg dejavnosti, ki jih lahko tovrstna podjetja opravljajo, a morajo biti te dejavnosti v splošnem interesu in/ali družbeno koristne, kot je izvajanje storitev v korist skupnosti, vključno s storitvami na področju izobraževanja, kulture in okolja.

Nedavna gospodarska in finančna kriza je pokazala, da njene posledice najbolj prizadenejo pripadnike najbolj izključenih in prikrajšanih skupin na trgu dela, in sicer ženske, invalide, mlade in slabše kvalificirane delavce. V zvezi s tem poročevalec opozarja, da socialno in solidarnostno gospodarstvo zagotavlja zaposlitev več kot 14 milijonom ljudi, kar pomeni približno 6,5 % delavcev v EU in 10 % podjetij EU.

V državah članicah EU lahko imajo podjetja socialnega gospodarstva različne pravne oblike in status, od bolj tradicionalnih (tj. združenja, fundacije, zadruga, vzajemne družbe, delniške družbe) do novih, namenjenih posebej za socialna podjetja (tj. socialne zadruga v Italiji ali GmbH v Nemčiji). Ta raznolikost in inovativna narava nekaterih od teh pravnih oblik zahtevata previdnost na tem področju, saj se prav zdaj intenzivno razvija. To kaže tudi, da bo v Evropi težko doseči soglasje o tem, ali je vzpostavitev posebne pravne oblike podjetja socialnega gospodarstva na ravni EU priročna ali potrebna.

Zato je poročevalec zavzel bolj previden pristop, ki bi po njegovem mnenju pomagal doseči večje politično soglasje in bi, kar je še pomembneje, precej koristil podjetjem socialnega gospodarstva. Predlaga torej, da bi Komisijo pozvali, naj na ravni EU uvede „evropski znak za socialno gospodarstvo“, ki bo neobvezen oziroma bo podjetjem socialnega gospodarstva na voljo na zahtevo ter se bo podelil tistim podjetjem, ki izpolnijo nabor meril, ne glede na pravno obliko, ki jo sprejmejo v skladu z nacionalno zakonodajo. Nabor meril je opredeljen v besedilu poročila in ni popolnoma nov, temelji namreč na preteklih besedilih in resolucijah institucij EU. Da ne bi bilo nobenega dvoma, poročevalec glede tega poudarja, da njegova opredelitev podjetij socialnega gospodarstva vključuje pridobitne organizacije. Ključni element je, da se največji delež prihodka ponovno vloži v dejavnosti organizacije in nameni socialnemu cilju.

Poročevalec meni, da bi se z znakom okrepila prepoznavnost teh podjetij ter povečale njihove možnosti za dostop do javnih in zasebnih finančnih sredstev, pridobitev boljšega financiranja in več prejemkov ter mobilnosti v Evropski uniji.

Poročevalec je v prilogi k temu osnutku poročila poleg tega priporočila vključil še vrsto drugih priporočil. Predlaga na primer, naj se vzpostavi mehanizem potrjevanja ter nadzora in spremljanja evropskega pravno opredeljenega znaka ob sodelovanju držav članic. Tako bodo podjetja socialnega gospodarstva zaščitena pred goljufijami.

Poročevalec predlaga še, naj se zagotovi veljavnost evropskega znaka za socialno gospodarstvo v vseh državah članicah, kar pomeni, da bi morala imeti podjetja z oznako možnost, da izvajajo svojo glavno dejavnost v drugi državi članici v skladu z istimi zahtevami kot domača podjetja z znakom. Imeti bi morala tudi enake ugodnosti, pravice in obveznosti kot podjetja socialnega gospodarstva, ustanovljena na podlagi prava države članice, v kateri

delujejo.

Z zakonodajnim aktom bi se moralo od podjetij socialnega gospodarstva, ki so pripravljena zadržati znak, zahtevati, naj redno izdajajo socialna poročila o svojih dejavnostih, rezultatih, sodelovanju deležnikov, razporeditvi dobička, plačah, subvencijah in drugih prejetih koristih. V zvezi s tem bi bilo treba pooblastiti Komisijo za pripravo vzorca, s katerim bi podjetjem socialnega gospodarstva pri tem pomagala.

Z zakonodajnim aktom bi morali Komisijo pooblastiti tudi za pripravo smernic za dobro prakso za podjetja socialnega gospodarstva v Evropi. Osnovni elementi, ki bi jih morale smernice vsebovati, so podrobno opisani v prilogi.

Zakonodajni akt bi moral zaradi priročnosti vsebovati seznam pravnih oblik podjetij, ki izpolnjujejo pogoje za evropski znak za socialno gospodarstvo, v državah članicah, in bi ga moralo biti mogoče spremeniti.

Nazadnje poročevalec poziva Komisijo, naj pregleda veljavno zakonodajo in po potrebi vloži zakonodajne predloge za vzpostavitev bolj usklajenega in celovitega pravnega okvira v podporo podjetjem socialnega gospodarstva.

23.5.2018

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za pravne zadeve

o statutu za socialna in solidarnostna podjetja
(2016/2237(INL))

Pripravljaivec mnenja (*): Heinz K. Becker

(*) Pridruženi odbor – člen 54 Poslovnika

(Pobuda – člen 46 Poslovnika)

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, naj v predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker na nacionalni ravni v Evropi obstajajo najrazličnejši regulativni okviri za socialna in solidarnostna podjetja, ki se zelo razlikujejo glede na pravni pristop (kot so zadruga, združenja, dobrodelne organizacije, vzajemne družbe, fundacije itd.), poslovne modele in javno podporo; ker so socialna in solidarnostna podjetja dejavniki socialnega gospodarstva, ki je sestavni del evropskega socialnega tržnega gospodarstva na socialnem, izobraževalnem, kulturnem in okoljskem področju;
- B. ker se socialna in solidarnostna podjetja na inovativen način spopadajo z družbenimi izzivi in zagotavljajo nujno potrebno podporo državam članicam; ker socialna in solidarnostna podjetja pomembno prispevajo k socialnim inovacijam; ker je treba socialno in solidarnostno gospodarstvo obravnavati kot eno od gonilnih sil za razvoj socialno in okoljsko trajnostnega tržnega gospodarstva ter evropskega notranjega trga; ker socialna in solidarnostna podjetja nakazujejo nove načine reševanja socialnih težav v hitro spreminjajočem se svetu; ker se je pokazal vpliv socialnih in solidarnostnih podjetij, zlasti med gospodarsko krizo, z vidika ustvarjanja dostojnih, vključujočih, lokalnih in trajnostnih delovnih mest, spodbujanja gospodarske rasti, varstva okolja in

krepitev socialne, gospodarske in regionalne kohezije¹;

- C. ker digitalizacija, smelo zastavljeni cilji na področju podnebnih sprememb, migracije, neenakosti, razvoj skupnosti, zlasti na marginaliziranih področjih, socialne in zdravstvene storitve, potrebe invalidov in boj proti revščini, socialni izključenosti, dolgotrajni brezposelnosti in neenakosti med spoloma ter posebne okoljske naloge ponujajo veliko možnosti za socialno podjetništvo; ker mora večina socialnih in solidarnostnih podjetij podjetniško delovati na trgu ter prevzemati ekonomska tveganja;
- D. ker bi morala imeti socialna in solidarnostna podjetja v vseh državah članicah skupno identiteto, pri čemer je treba opozarjati na pomen priznavanja njihove raznolikosti; ker nedavna študija z naslovom *A European Statute for Social and Solidarity-based Enterprises* (Evropski statut za socialna in solidarnostna podjetja), ki jo je opravil Generalni direktorat za notranjo politiko, priznava dodano vrednost ukrepanja na ravni Unije ter priporoča uvedbo statusa in s tem povezanega znaka, certifikata ali oznake, ne pa zahteve po vzpostavitvi določene oblike pravne osebe za socialna in solidarnostna podjetja;
- E. ker podeželje ponuja številne priložnosti za socialna podjetja in ker je zato ključnega pomena, da je v podeželskih regijah na voljo ustrezna infrastruktura;
- F. ker morata biti izobraževanje in usposabljanje prednostni področji pri krepitevi kulture podjetništva med mladimi;
- G. ker vzajemne družbe v sektorjih zdravstvenega in socialnega varstva v Uniji zaposlujejo 8,6 milijona oseb in zagotavljajo podporo 120 milijonom državljanom; ker imajo te vzajemne družbe 24-odstotni tržni delež in ustvarijo več kot 4 % BDP Unije;
- H. ker so z Uredbo (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta² določeni pogoji in zahteve za vzpostavitev evropskih skladov za socialno podjetništvo;
 - 1. poudarja bistveni pomen, ki ga ima približno 2 milijona socialnih podjetij v Evropi³, ki zaposlujejo več kot 14,5 milijonov ljudi⁴, ter njihov neprecenljivi prispevek k ustvarjanju kakovostnih delovnih mest, socialni in regionalni koheziji ter stalni gospodarski rasti na notranjem trgu;
 - 2. poudarja, da imajo v večini držav članic EU socialna in solidarnostna podjetja dolgo tradicijo ter da so se uveljavila kot bistveni in pomembni subjekti na trgu;
 - 3. poziva Komisijo in nacionalne organe, naj pri regulaciji trga upoštevajo zgodovinske in pravne posebnosti socialnih podjetij;
 - 4. poudarja, da zaradi naraščajočega povpraševanja po socialnih storitvah postajajo socialna podjetja v Uniji vse bolj pomembna pri zagotavljanju socialnih storitev za podporo ljudem, ki jim grozi revščina in socialna izključenost, oziroma revnim in

¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/611030/EPRS_STU\(2017\)611030_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/611030/EPRS_STU(2017)611030_EN.pdf)

² Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L 115, 25.4.2013, str. 8).

³ https://ec.europa.eu/growth/sectors/social-economy_sl

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=sl&pubId=7523>, str. 47

socialno izključenim; poudarja, da socialna in solidarnostna podjetja ne bi smela nadomestiti javnih socialnovarstvenih storitev, temveč jih dopolnjevati; opozarja na pomen, ki ga imajo socialna in solidarnostna podjetja, ko v sodelovanju z lokalnimi organi in prostovoljci zagotavljajo socialne, zdravstvene ali izobraževalne storitve in izvajajo posebne okoljske naloge; poudarja, da bi utegnili socialna in solidarnostna podjetja rešiti nekatere socialne izzive s pristopom od spodaj navzgor;

5. poudarja, da socialna in solidarnostna podjetja zagotavljajo zaposlitvene možnosti za invalide ter za osebe iz drugih prikrajšanih skupin;
6. poudarja, da so socialna in solidarnostna podjetja močno zasidrana v lokalnem in regionalnem okolju, kar jim daje prednost, saj bolje poznajo tamkajšnje posebne potrebe, zato lahko ponudijo proizvode in storitve, potrebne na tem območju, ter tako izboljšajo ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo;
7. ugotavlja, da lahko socialna in solidarnostna podjetja prispevajo k večji enakosti spolov in zmanjšanju razlike v plačilu med spoloma;
8. poudarja pomen povezovanja socialnih podjetij v mreže, države članice pa poziva, naj spodbujajo prenos znanja in primerov dobre prakse med državami članicami (na primer z vzpostavitvijo nacionalnih kontaktnih točk) in v Uniji, v kar naj vključijo ne samo socialna in solidarnostna podjetja, temveč tudi tradicionalna podjetja, akademske kroge in druge deležnike; poziva Komisijo, naj v okviru strokovne skupine za socialno podjetništvo in v sodelovanju z državami članicami nadaljuje zbiranje in izmenjavo informacij o obstoječih dobrih praksah ter analizira kvalitativne in kvantitativne podatke o prispevku socialnih in solidarnostnih podjetij k javnemu redu in lokalnim skupnostim;
9. poziva k javni spletni večjezični evropski platformi za socialna in solidarnostna podjetja, na kateri bodo lahko pridobila informacije in izmenjala zamisli o ustanavljanju, možnostih financiranja EU in zahtevah za takšno financiranje, sodelovanju pri javnih naročilih in morebitnih pravnih strukturah;
10. poziva Komisijo, naj na ravni Unije uvede „evropski znak za socialno gospodarstvo“, ki se bo na podlagi jasnih meril uporabljal za socialna in solidarnostna podjetja, da bi poudarili njihove posebne značilnosti in socialni vpliv, povečali prepoznavnost, spodbudili naložbe, olajšali dostop do financiranja in enotnega trga za tista podjetja, ki so se pripravljena širiti znotraj države ali v druge države članice, pri tem pa upoštevali različne pravne oblike in okvire v sektorju in državah članicah; poleg tega ugotavlja, da bi bilo treba merila opredeliti tako v gospodarskem kot v socialnem pomenu, s sklicevanjem na finančno vzdržnost in z izrecnim namenom, da bi koristili skupnosti ali določeni skupini ljudi; poudarja, da bi moral biti glavni cilj socialnih in solidarnostnih podjetij osredotočiti se na socialne vidike; je prepričan, da bi morali znak podeliti na zahtevo podjetja, ki izpolnjuje merila ustreznosti, kot so doseganje socialnega cilja, podjetniška razsežnost, participativno odločanje in znatna stopnja ponovnega vlaganja dobička; meni, da bi moral biti „evropski znak za socialno gospodarstvo“ za podjetja neobvezen, da pa bi ga morale priznavati vse države članice;
11. poudarja, da za potrebe veljavne zakonodaje Unije že obstajajo merila za opredelitev socialnih in solidarnostnih podjetij, kot so tista iz Uredbe (EU) št. 1296/2013

Evropskega parlamenta in Sveta¹, kjer „socialno podjetje“ pomeni podjetje, ne glede na njegovo pravno obliko, ki:

- (a) ima v skladu s svojimi pravilniki, statutom ali drugimi pravnimi dokumenti, na podlagi katerih je ustanovljeno, za glavni cilj doseganje merljivih, pozitivnih socialnih učinkov namesto ustvarjanja dobička za svoje lastnike, člane in delničarje in ki:
 - (i) nudi storitve ali proizvaja blago velikega socialnega pomena in/ali
 - (ii) pri proizvodnji izdelkov ali nudenju storitev izpolnjuje svoj socialni cilj;
 - (b) svoj dobiček uporablja najprej in predvsem za doseganje svojega osnovnega cilja ter ima vnaprej določene postopke in pravila za razdeljevanje dobička med delničarje in lastnike, kar zagotavlja, da se pri tem ne spodkopava osnovni cilj ter
 - (c) se upravlja podjetniško, odgovorno in pregledno, predvsem z vključevanjem delavcev, strank in deležnikov, na katere vplivajo njegove poslovne dejavnosti;
12. poudarja, da je potrebna široka in vključujoča opredelitev Unije, ki bo poudarjala pomen načela, da je treba znaten odstotek dobička, ki ga ustvari podjetje, ponovno naložiti ali kako drugače uporabiti za izpolnitev namena socialnih in solidarnostnih podjetij; poudarja posebne izzive, s katerimi se pri opravljanju svojega poslanstva, da pomagajo tistim, ki so najpogosteje izključeni s trga dela, srečujejo socialne zadruge in socialna podjetja za vključevanje na trg dela, in opozarja, da je treba take organizacije vključiti v okvir novega znaka;
13. meni, da je treba med minimalna merila in pravne zahteve za pridobitev in ohranitev „evropskega znaka za socialno gospodarstvo“ vključiti družbeno koristno dejavnost, ki jo je treba opredeliti na ravni Unije; opozarja, da mora biti ta dejavnost izmerljiva v smislu socialnega učinka na področjih, kot so socialno vključevanje ranljivih oseb, vključevanje oseb, ki jim grozi izključenost, na trg dela, in sicer na kakovostna in trajnostna delovna mesta, zmanjševanje neenakosti med spoloma, odpravljanje marginalizacije migrantov, izboljšanje enakih možnosti s pomočjo zdravstva, izobraževanja, kulture in dostojnih stanovanj ter boj proti revščini in neenakostim; poudarja, da morajo socialna in solidarnostna podjetja pri opravljanju dejavnosti ravnati v skladu z dobro prakso glede delovnih pogojev in pogojev zaposlitve;
14. poudarja, da morajo biti formalnosti in stroški za pridobitev znaka za socialno gospodarstvo čim manjši, da ne bi prikrajšali socialnih podjetij, s posebnim poudarkom na malih in srednjih socialnih in solidarnostnih podjetjih; v skladu s tem meni, da morajo biti skupna merila za vso Unijo preprosta in jasna ter morajo temeljiti na stvarnih, ne pa formalnih dejavnikih, ustrezni postopki pa ne smejo biti obremenjujoči; ugotavlja, da so obveznosti poročanja razumno orodje za preverjanje, ali so socialna in solidarnostna podjetja še naprej upravičena do evropskega znaka za socialno gospodarstvo, vendar pogostnost takih poročil in obvezne informacije, ki jih je vanje treba vključiti, ne smejo biti pretirano obremenjujoče; meni, da bi lahko stroške

¹ Uredba (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o Programu Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije („EaSI“) in spremembi Sklepa št. 283/2010/EU o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost (UL L 347, 20.12.2013, str. 238).

označevanja/certificiranja omejili, če bi se skupno upravljanje izvajalo na ravni nacionalnih organov, ki bi lahko v sodelovanju s socialnimi podjetji in solidarnostnimi podjetji prenesli izvajanje in obravnavo zahtevkov na nacionalno samoupravo v skladu z vseevropsko opredelitvijo meril za socialna in solidarnostna podjetja;

15. poziva Komisijo in države članice, naj dejavno spodbujajo „evropski znak za socialno gospodarstvo“ in oglašujejo socialne in gospodarske prednosti socialnih in solidarnostnih podjetij, vključno z ustvarjanjem kakovostnih delovnih mest in socialne kohezije;
16. poudarja, da izvajanje strategije družbene odgovornosti gospodarskih družb kot del poslovnega načrta ni dovolj, da bi podjetje štelo za socialno ali solidarnostno podjetje, zato poudarja, da je treba jasno opredeliti razliko med socialnimi in solidarnostnimi podjetji ter socialno odgovornimi podjetji;
17. verjame, da prednostne naložbe za socialno gospodarstvo in socialna podjetja ne smejo biti omejene na socialno vključenost, temveč bi morale vključevati zaposlovanje in izobraževanje, da se upoštevajo najrazličnejše gospodarske dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo;
18. poziva k nadaljevanju programa Erasmus za mlade podjetnike in učinkoviti rabi proračuna ter optimalni izmenjavi informacij iz programa;
19. poziva k poenostavitvi postopkov ustanavljanja, da pretirane obveznosti ne bi ovirale socialnega podjetništva;
20. poziva Komisijo, naj socialno gospodarstvo bolje vključi v zakonodajo Unije, da se vzpostavijo enaki konkurenčni pogoji za socialna in solidarnostna podjetja na eni strani in druge oblike podjetij na drugi;
21. poudarja nujnost spodbujanja socialnih in solidarnostnih podjetij z zadostnimi finančnimi sredstvi, saj je finančna vzdržnost socialnih podjetij odločilna za samozadostnost; poudarja, da je treba spodbujati finančno podporo, ki jo zasebni vlagatelji in javni subjekti zagotavljajo socialnim in solidarnostnim podjetjem na regionalni in nacionalni ravni ter na ravni Unije, s posebnim poudarkom na financiranju inovacij, in poziva Komisijo, naj okrepi socialno razsežnost sedanjega financiranja Unije v okviru naslednjega večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027, kot so Evropski socialni sklad, Evropski sklad za regionalni razvoj ter Program Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije, da bi spodbudili socialno gospodarstvo in socialno podjetništvo; poziva Komisijo, naj izboljša Program za zaposlovanje in socialne inovacije in njegov podprogram za mikrofinanciranje in socialno podjetništvo ter v finančnem sektorju poveča ozaveščenost o značilnostih socialnih in solidarnostnih podjetij in njihovih gospodarskih in družbenih koristih; meni tudi, da je treba na splošno podpreti drugačne načine financiranja, kot so skladi tveganega kapitala, zagonska finančna sredstva, mikroposojila in množično financiranje, da bi povečali naložbe v sektor na podlagi evropskega znaka za socialno gospodarstvo;
22. poziva k učinkoviti uporabi sredstev Unije in poudarja, da je treba upravičencem olajšati dostop do njih, tudi zato, da bi socialna podjetja podpirali in spodbujali pri izpolnjevanju njihovega glavnega cilja, in sicer ustvarjanja socialnega učinka in ne čim

večjega dobička, kar nazadnje zagotavlja donosnost naložbe za družbo dolgoročno. poziva Komisijo, naj pri naslednjem večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027 prouči regulativni okvir za socialne investicijske sklade, da se socialnim in solidarnostnim podjetjem olajša dostop do finančnega trga; v zvezi s tem poziva k učinkoviti evropski kampanji za zmanjšanje birokracije in spodbujanje „evropskega znaka za socialno gospodarstvo“;

23. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo merljive ukrepe za sprostitev in privabljanje javnih in zasebnih naložb, potrebnih za socialna in solidarnostna podjetja, vključno s spodbujanjem „evropskega znaka za socialno gospodarstvo“; v zvezi s tem ugotavlja, da se socialno gospodarstvo še vedno sooča s težavami pri dostopu do javnih naročil, med drugim zaradi ovir, povezanih z njihovo velikostjo in finančno sposobnostjo; ponovno poudarja, da morajo države članice učinkovito izvajati reformni sveženj o javnih naročilih, da se zagotovi večja udeležba teh podjetij pri postopkih za oddajo javnega naročila, in sicer z boljšim razširjanjem pravil javnega naročanja, meril in informacij o razpisih in izboljšanjem dostopa do naročil za ta podjetja, vključno z uporabo socialnih klavzul in meril, poenostavitvijo postopkov in pripravo razpisov na način, ki omogoča njihovo dostopnost za manjše izvajalce dejavnosti;
24. priznava pomembnost zagotavljanja finančne podpore socialnim in solidarnostnim podjetjem; poziva Komisijo, naj upošteva posebnosti socialnih podjetij pri prejemu državne pomoči; predlaga, naj se olajša dostop do financiranja po zgledu kategorij iz Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014¹;
25. poudarja, da bi morali Komisija in države članice ter regionalni in lokalni organi vključiti razsežnost socialnega podjetništva v ustrezne politike, programe in prakse;
26. poudarja, da je treba nuditi zaposlitev osebam, ki so najpogosteje izključene s trga dela, s ponovnim vključevanjem dolgotrajno brezposelnih oseb in preprečevanjem brezposelnosti na splošno.
27. ugotavlja, da je zagotavljanje izobraževalnih storitev in storitev usposabljanja za posameznike, ki jih zaposlujejo socialna podjetja, zlasti za spodbujanje podjetniškega znanja in osnovnega ekonomskega znanja o vodenju podjetja ter zagotavljanje strokovne podpore in racionalizacijo uprave, ključnega pomena za večjo rast tega sektorja; poziva države članice, naj uvedejo politike, s katerimi bodo zagotovile ugodno davčno obravnavo socialnih podjetij;
28. odločno poudarja, da morajo predpisi o načinu poslovanja socialnih podjetij upoštevati načela poštene konkurence in ne smejo dopuščati nepoštenih konkuren, da bi omogočali ustrezno poslovanje tradicionalnih malih in srednjih podjetij.

¹ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1).

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	15.5.2018
Izid končnega glasovanja	+: 40 –: 3 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Laura Agea, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Geoffroy Didier, Martina Dlabajová, Labros Fundulis (Lampros Fountoulis), Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Joëlle Mélin, Miroslavs Mitrofanovs, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Robert Rochefort, Claude Rolin, Siôn Simon, Romana Tomc, Marita Ulvskog, Jana Žitňanská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Georges Bach, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, Krzysztof Hetman, Miapetra Kumpula-Natri, Joachim Schuster, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis (Neoklis Sylikiotis)
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Dominique Bilde, Dietmar Köster

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

40	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Marian Harkin, Robert Rochefort
ECR	Arne Gericke, Helga Stevens, Jana Žitňanská
EFDD	Laura Agea
GUE/NGL	Tania González Peñas, Neoklis Sylikiotis (Neoklis Sylikiotis)
PPE	Georges Bach, David Casa, Geoffroy Didier, Krzysztof Hetman, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Claude Rolin, Romana Tomc
S&D	Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Elena Gentile, Sergio Gutiérrez Prieto, Agnes Jongerius, Jan Keller, Dietmar Köster, Miapetra Kumpula-Natri, Javi López, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Joachim Schuster, Siôn Simon, Marita Ulvskog
VERTS/ALE	Jean Lambert, Miroslavs Mitrofanovs

3	-
ENF	Dominique Bilde, Joëlle Mélin
NI	Labros Fundulis (Lampros Fountoulis)

0	0

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	20.6.2018
Izid končnega glasovanja	+: 19 -: 2 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Rosa Estaràs Ferragut, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Heidi Hautala, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Francis Zammit Dimech, Tadeusz Zwiefka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Sergio Gaetano Cofferati, Geoffroy Didier, Angel Džambazki (Angel Dzhambazki), Angelika Niebler, Kosma Złotowski

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

19	+
ALDE	Jean-Marie Cavada, António Marinho e Pinto
EFDD	Joëlle Bergeron
PPE	Geoffroy Didier, Rosa Estaràs Ferragut, Angelika Niebler, Pavel Svoboda, József Szájer, Francis Zammit Dimech, Tadeusz Zwiefka
S&D	Sergio Gaetano Cofferati, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Evelyn Regner
VERTS/ALE	Max Andersson, Heidi Hautala, Julia Reda

2	-
ENF	Marie-Christine Boutonnet, Gilles Lebreton

2	0
ECR	Angel Džambazki (Angel Dzhambazki), Kosma Złotowski

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani